

DECIZIA BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 3 noiembrie 2011

privind punerea în aplicare a celui de al doilea program de achiziționare de obligațiuni garantate

(BCE/2011/17)

(2011/744/UE)

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 127 alineatul (2) prima liniuță,

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în special articolul 12.1 al doilea paragraf, coroborat cu articolul 3.1 prima liniuță și cu articolul 18.1,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 18.1 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumit în continuare „Statutul SEBC”), Banca Centrală Europeană (BCE), împreună cu băncile centrale naționale ale statelor membre a căror monedă este euro (denumite în continuare „BCN”) pot interveni pe piețele financiare, între altele, prin operațiuni simple de vânzare și cumpărare de instrumente tranzacționabile.
- (2) La 7 mai 2009 și, ulterior, la 4 și 18 iunie 2009 Consiliul guvernatorilor a hotărât, în contextul circumstanțelor excepționale preponderente pe piață la acea vreme, inițierea unui program de achiziționare de obligațiuni garantate (denumit în continuare „programul”), cu o valoare nominală totală vizată de 60 de miliarde EUR în conformitate cu Decizia BCE/2009/16 din 2 iulie 2009 privind punerea în aplicare a programului de achiziționare de obligațiuni garantate⁽¹⁾. În cadrul acestui program BCN și, în mod excepțional, BCE în legătură directă cu contrapărțile ar putea decide, conform cotei care le-a fost alocată, să achiziționeze obligațiuni garantate eligibile direct de la contrapărțile eligibile, de pe piața primară sau secundară. Având în vedere nevoile de politică monetară ale Eurosistemului și obiectivele achizițiilor de obligațiuni garantate, programul a constituit o măsură temporară aplicabilă timp de douăsprezece luni și a expirat la 30 iunie 2010.
- (3) Consiliul guvernatorilor a hotărât că ar trebui inițiat un al doilea program de achiziționare de obligațiuni garantate (denumit în continuare „al doilea program”). Băncile centrale din Eurosistem intenționează să implementeze cel de-al doilea program în mod gradual, luând în considerare condițiile de pe piață și nevoile de politică monetară ale Eurosistemului. Cel de-al doilea program

este menit să contribuie la: (a) înlesnirea condițiilor de finanțare pentru instituții de credit și întreprinderi; și (b) încurajarea instituțiilor de credit să mențină și să extindă volumul creditelor acordate clienților.

- (4) Ca parte a politicii monetare unice, achiziționarea directă de obligațiuni garantate eligibile de către băncile centrale din Eurosistem în cadrul celui de al doilea program ar trebui să fie pusă în aplicare în mod uniform, în conformitate cu prezenta decizie,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Inițierea și sfera de aplicare a achiziționării directe de obligațiuni garantate

Eurosistemul a inițiat cel de-al doilea program, prin care băncile centrale din Eurosistem achiziționează obligațiuni garantate eligibile și a cărui valoare nominală vizată este de 40 de miliarde EUR. În cadrul acestui al doilea program, băncile centrale din Eurosistem pot achiziționa obligațiuni garantate eligibile de la contrapărțile eligibile, de pe piața primară sau secundară, conform criteriilor de eligibilitate stabilite de prezenta decizie. Orientarea BCE/2000/7 din 31 august 2000 privind instrumentele și procedurile de politică monetară ale Eurosistemului⁽²⁾ nu se aplică în cazul achiziționării directe de obligațiuni garantate de către o bancă centrală din Eurosistem în cadrul celui de al doilea program.

Articolul 2

Criterii de eligibilitate pentru obligațiunile garantate

Obligațiunile garantate care sunt: (a) eligibile pentru operațiunile de politică monetară astfel cum sunt definite în Orientarea BCE/2000/7; (b) exprimate în euro; și (c) deținute și decontate în zona euro sunt eligibile pentru operațiunile simple de achiziționare în cadrul celui de al doilea program, cu condiția ca acestea să îndeplinească următoarele cerințe suplimentare:

1. Acestea să fie: (a) obligațiuni garantate emise în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE⁽³⁾ (denumite în continuare „obligațiuni garantate conforme cu OPCVM”); sau (b) obligațiuni garantate structurate care oferă garanții similare obligațiunilor garantate conforme cu OPCVM astfel cum sunt definite în secțiunea 6.2.3 din anexa I la Orientarea BCE/2000/7.

⁽²⁾ JO L 310, 11.12.2000, p. 1.

⁽³⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽¹⁾ JO L 175, 4.7.2009, p. 18.

2. Fiecare emisiune de obligațiuni garantate are o valoare minimă a emisiunii de 300 de milioane EUR.
3. Emisiunea de obligațiuni garantate are un rating minim „BBB-” sau echivalent, acordat de cel puțin una dintre agențiile de rating importante.
4. Obligațiunile garantate sunt emise în temeiul legislației privind obligațiunile garantate care este în vigoare într-un stat membru din zona euro. În cazul obligațiunilor garantate structurate, legislația aplicabilă documentației privind obligațiunile garantate este legislația unui stat membru din zona euro.
5. Emisiunea de obligațiuni garantate are o scadență reziduală maximă de 10,5 ani la data achiziționării titlului de valoare.

Articolul 3

Contrapărți eligibile

Sunt contrapărți eligibile pentru cel de-al doilea program: (a) contrapărțile naționale care participă la operațiunile de politică

monetară ale Eurosistemului astfel cum sunt definite în secțiunea 2.1 din anexa I la Orientarea BCE/2000/7; și (b) orice alte contrapărți care sunt utilizate de băncile centrale din Eurosistem pentru plasarea portofoliilor lor de investiții exprimate în euro.

Articolul 4

Dispoziții finale

(1) Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare publicării pe website-ul BCE.

(2) Prezenta decizie se aplică până la 31 octombrie 2012.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 3 noiembrie 2011.

Președintele BCE

Mario DRAGHI